

– Екатеринбург, 2002. – 24 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://law.edu.ru/book/book.asp?bookID=116574>.

2. Конвенція про захист прав і основоположних свобод людини [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_004.

3. Про захист персональних даних: Закон України від 1 червня 2010 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 34. – Ст. 481.

4. Молодцов М. В. Трудовое право России / М. В. Молодцов, С. Ю. Головина. – М., 2003.

5. Зайцева О. Б. Персональные данные работника и их передача работодателю в связи с трудовыми отношениями / О. Б. Зайцева [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ippnou.ru/article.php?idarticle=000093>.

УДК 347.6(043.2)

Лов'як О. О., к.ю.н., с.н.с.,
Національна академія внутрішніх справ, м. Київ, Україна

ДЕЯКІ ПЕРСПЕКТИВИ УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ СУДОВОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Ні для кого не секрет, що вітчизняна судова система вже давно потребує реформування, причому, докорінного. Очевидним є й той факт, що судова гілка влади завжди була слабким місцем державного механізму і використовувалася здебільшого не за призначенням, принаймні, в тому сенсі, який йому надається українською Конституцією. Основний Закон говорить: в Україні діє принцип верховенства права. Але що таке цей принцип і яким чином він працює? Хтось скаже, що сам факт його закріплення в Конституції уже робить правову державу, задекларовану там же, політичною реальністю. Однак, якби це було так, механізм, закладений в багатьох національних законах для того, аби ці закони виконувалися, був би непотрібен, а саме верховенство права зводилося б лише до визнання того, що право має пріоритет над законом, особливо якщо останній звужує чи обмежує права людей або робить їх реалізацію складною чи неможливою. Проте істинний сенс цього принципу значно ширший, а його втілення на практиці відбувається, як правило, за допомогою цілої низки правових засобів, серед яких чільне місце належить судочинству і суду [1; 4].

Створення Державної судової адміністрації в Україні дало поштовх для нових загальних та наукових дискусій, а саме: до якої ж гілки влади можна віднести даний орган: до судової чи виконавчої [8]. Звичайно ж законодавець зазначив, що Державна судова адміністрація України є

органом в системі судової влади, діяльність якого підзвітна з'їзду суддів України. На наше глибоке переконання, ДСА України тоді зможе повністю «перейматись» проблемами судової влади, коли буде функціонувати лише в її середовищі.

Щодо перспектив діяльності ДСА України на період сьогодення, то зазначимо, що Комітетом Верховної Ради України з питань верховенства права та правосуддя у березні 2013 року розглянуто проект Закону про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» щодо визначення граничної чисельності працівників Державної судової адміністрації України, (реєстр. № 2234 від 07.02.2013р.), поданий Кабінетом Міністрів України. Проект Закону України покликаний врегулювати питання визначення граничної чисельності працівників Державної судової адміністрації. Для цього пропонується внести зміни до статей 127, 147 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» щодо доповнення компетенції Ради суддів України повноваженнями щодо визначення за поданням Голови Державної судової адміністрації України граничної чисельності працівників Державної судової адміністрації України, у тому числі її територіальних управлінь, в межах видатків на утримання Державної судової адміністрації України [7].

Наступним кроком удосконалення діяльності ДСА є впровадження в Україні інноваційного проекту «Електронний суд». Проект «Електронний суд» реалізується в рамках створення та удосконалення Єдиної судової інформаційної системи України. Основний принцип проекту «Електронний суд» полягає в налагодженні процесу оперативного обміну інформацією в електронному вигляді між судовими установами, учасниками судового процесу, а також іншими державними структурами з метою забезпечення справедливого та неупередженого правосуддя в Україні.

Проект передбачає: перехід до системи електронної відправки та прийому процесуальних документів із застосуванням електронного підпису; забезпечення відкритого доступу учасників судового процесу до інформації шляхом створення сучасних інтернет-ресурсів та встановлення в приміщеннях суду інформаційно-довідкових кіосків; налагодження системи електронного обміну з базами даних інших державних органів та установ; формування єдиного електронного архіву судових документів; забезпечення повної комп'ютеризації процесів судового діловодства. У рамках запровадження підсистеми проекту «Електронний суд» у всіх місцевих та апеляційних судах загальної юрисдикції забезпечена технічна можливість надсилання судами процесуальних документів в електронному вигляді на електронну пошту учасника судового процесу за його згодою.

У результаті цього в підсистемі «Електронний суд» у 2013 році зареєстровано 1 тисячу 184 юридичних та 5 тисяч 631 фізична особа, яким надіслано більше 34 тисяч судових документів в електронному вигляді. Протягом 2014 року зареєстровано 426 юридичних та 2 тисячі 159 фізичних осіб, яким надіслано більше 82 тисяч судових документів. На жаль, цей інструмент поки не застосовується в повній мірі. Лише близько 5,5 відсотків позивачів користуються послугами електронного суду [2].

Для удосконалення діяльності ДСА України найважливішим стратегічним напрямком є подальше вдосконалення законодавства, а саме: 1)несення змін до Бюджетного кодексу України з метою посилення захищеності видатків для судової влади та підвищення ролі органів суддівського самоврядування на всіх стадіях бюджетного процесу; 2)внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» з метою забезпечення гарантій достатнього рівня заробітної плати працівників апаратів судів на законодавчому рівні; 3) внесення змін до Закону України «Про судовий збір» з метою збільшення надходжень до спеціального фонду державного бюджету, як, надзвичайно важливого та захищеного фінансового джерела належної діяльності органів судової влади, зокрема: ліквідації необґрунтованих пільг для певних категорій платників; вирівнювання ставок судового збору шляхом збільшення їх розміру для адміністративних та інших справ, з урахуванням міжнародного досвіду; більш чіткого визначення напрямків використання коштів спеціального фонду державного бюджету з метою направлення цього ресурсу виключно на покращення матеріально-технічного забезпечення судів, як поточного так і, особливо, капітального характеру [4; 5; 6].

У межах запропонованих тез, ми ні в якому разі не ставимо крапку у перспективних дослідженнях діяльності ДСА, але переконані, що позитивні напрацювання все ж таки повинні впроваджуватися у повсякденне буття.

Література

1. Теліпко В. Е., Молдован В. В. Науково-практичний коментар до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» / В. Е. Теліпко, В. В. Молдован. – Київ: Центр учбової літератури, 2011. – 528 с.
2. Положення про Державну судову адміністрацію України, затверджене рішенням Ради суддів України від 22 жовтня 2010 року № 12 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://court.gov.ua/dsa/>
3. П'ятковський В. І. Державна судова адміністрація України як суб'єкт адміністративного права / В. І. П'ятковський // Форум права. – 2011. – № 3. – С. 648–653 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/20113/11pvicap.pdf>.

4. Константи́й О. В. До питання удосконалення судової влади і судочинства в Україні відповідно до стандартів правової держави. / О. В. Константи́й // Державне будівництво та місцеве самоврядування. – 2009. – Вип. 17. – С. 36.

5. Дігтяр А. Місце та роль державної судової адміністрації України в судово-правовій реформі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/.../Judiciary.pdf>

6. Красноборов О. В. Повноваження Державної судової адміністрації України: питання сьогодення [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/.../28.pdf

7. Висновок Комітету Верховної Ради України з питань верховенства права та правосуддя (до реєстр. № 2234 від 07.02.2013р) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.w1.c1.rada.gov.ua/pls/.../webproc34?id>.

8. Суд, правоохоронні та правозахисні органи України: підручник / [Білоус В. Т., Захарова О. С., Ковальський В. С., Лукомський В. С., Маляренко В. Т. та ін.]; відпов. ред. В. Т. Маляренко. – Київ: Юрінком Інтер, 2007. – 352 с.

УДК 347.6(043.2)

Лов'як С. С., здобувач,
Національна академія внутрішніх справ, м. Київ, Україна

ІНТЕРЕСИ ДИТИНИ У КОНТЕКСТІ ЮРИДИЧНОЇ ПРИРОДИ БАТЬКІВСЬКИХ ПРАВ І ОБОВ'ЯЗКІВ

Поняттям «інтереси дитини» охоплюється доволі широке коло правомочностей, якими діти наділені вже безпосередньо через своє народження і походження від батьків. Реалізуючи ці правомочності, батьки, таким чином, матеріально забезпечують інтереси дітей, задовольняючи їхні потреби, які змінюються з віком. Але в будь-якому разі інтереси дітей є умовою належного виконання батьками своїх обов'язків щодо них. Іншими словами, інтереси дитини складатиме все, що сприяє її становленню та зростанню. На думку В. Рясенцева, під інтересами дитини слід розуміти її здоров'я, нормальний фізичний і психічний розвиток, виховання в ній таких якостей, які вимагаються від нового громадянина; також, до поняття інтересів включаються і належні матеріально-побутові умови життя дитини. Є. Ворожейкін стверджує, що інтереси дитини не є раз і назавжди визначеною категорією, зміст даного поняття постійно змінюється - він залежить від віку дітей, від стану їхнього розвитку. На його думку, «здійснення прав, що не суперечить інтересам дитини, включає два критерії: об'єкт - співпадіння інтересів неповнолітнього з інтересами суспільства, їхня спільність і підпорядкування перших другим; суб'єкт - відображає у змісті зацікавленості особисті якості індивіда». Стаття 150 Сімейного кодексу